

2) § 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy do terminu płatności odszkodowania zakres rzeczowy tytułu inwestycyjnego nie został odpowiednio zmieniony, bank finansujący inwestycje potraktuje odnośną należność analogicznie

jak faktury niezgodne z planem inwestycyjnym”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

1022

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 sierpnia 1952 r.

w sprawie częściowego zaniechania ustalenia zobowiązań podatkowych w zakresie podatku gruntowego od gruntów użytkowanych jako hale wypasowe oraz od

Na podstawie art. 3 ust. 1 i art. 35 ust. 1 dekretu z dnia 28 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) oraz art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. z 1948 r. Nr 10, poz. 74, Nr 36, poz. 256 i Nr 52, poz. 415, z 1949 r. Nr 7, poz. 42 i Nr 21, poz. 136, z 1951 r. Nr 33, poz. 258 oraz z 1952 r. Nr 12, poz. 72) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządza się częściowe zaniechanie ustalenia zobowiązań podatkowych w zakresie podatku gruntowego za lata podatkowe do 1951 r. włącznie od gruntów, użytkowanych jako hale wypasowe, stanowiące współwłasność osób fizycznych, należące do wspólnot gromadzkich, oraz od gruntów należących do tzw. gmin urbanialnych przez obniżenie stawki podatkowej do 8‰ podstawy opodatkowania ustalonej dla tych gruntów.

§ 2. Zarządza się zaniechanie ustalenia wkładów oszczędnościowych Społecznego Funduszu Oszczędnościowego B, opartych o wymiar podatku gruntowego, przypadającego za lata do 1951 r. włącznie z gruntów, wymienionych w § 1.

§ 3. Umarza się wymierzony, a jeszcze nie uiszczony podatek gruntowy za lata do 1951 r. włącznie od gruntów, wymienionych w § 1, w wysokości różnicy pomiędzy podatkiem ustalonym według właściwej stawki podatkowej a podatkiem należnym według stawki 8‰ podstawy opodatkowania.

§ 4. Umarza się ustalone, a jeszcze nie uiszczone, wkłady oszczędnościowe Społecznego Funduszu Oszczędnościowego B, oparte o wymiar podatku gruntowego, przypadającego za lata do 1951 r. włącznie od gruntów, wymienionych w § 1.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

1023

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 25 lipca 1952 r.

w sprawie ustalenia podstawy ubezpieczenia pracowników rolnych.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o zmianie i uzupełnieniu ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 4, poz. 28) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podstawą wymiaru składek i świadczeń we wszystkich rodzajach ubezpieczenia pracowników rolnych jest całkowite wynagrodzenie pracownika, tak w gotówce jak i w naturze, z zastrzeżeniem norm ustalonych na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

§ 2. Część gotówkową wynagrodzenia pracownika rolnego przyjmuje się w wysokości kwot należnego wynagrodzenia gotówkowego.

§ 3. Za podstawę ustalenia części wynagrodzenia w naturze przyjmuje się następujące przeciętne ceny:

pszenica	97,50 zł za 1 q
żyto	61,50 „ „ „ „
jęczmień	61,50 „ „ „ „
groch	97,50 „ „ „ „
ziemiaki	19,50 „ „ „ „

węgiel	9,60 zł za 1 q
mleko	0,75 „ „ 1 litr,
całodzienne wyżywienie	108,00 „ miesięcznie,
mieszkanie	9,00 „ „
pomieszczenie dla inwentarza	6,00 „ „

§ 4. Wartość innych naturaliiów, nie wymienionych w § 3, oblicza się na podstawie ich równowartości w naturaliach, określonych w § 3, według stosunku oznaczonego w obowiązującym układzie zbiorowym pracy.

§ 5. Do podstawy wymiaru składek i świadczeń przy ubezpieczeniu pracowników rolnych, zatrudnionych w zakładach pracy władania publicznego, nie wlicza się wartości bezpłatnie udzielanych drobnych świadczeń w naturze, jak ogródek przydomowy, ziemia pod okopowe, pomieszczenie na opał, mieszkanie pracowników sezonowych, koszt prowadzenia stołówki (personel, opał, światło), furmanki itp., jak również różnicy wartości między ceną ustaloną w § 3 a ceną płaconą przez pracownika za świadczenia odpłatne.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 czerwca 1952 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. St. Zawadzki